

beste middelen de bestelling van de Compagnie voldaan te krijgen, wordt het bericht van de dienaren ter plaatse afgewacht. De vraag is of deze uitvoer geheel verboden moet worden, of gedeeltelijk, dan wel slechts toegestaan, nadat wat de Compagnie nodig heeft, is verworven. De tolboeken te Batavia wijzen uit dat er door particulieren in 1759 aan was 300 pikol is ingevoerd, wat in 1760 is verminderd tot 269 en in 1761 tot 150 pikol. In 1759 voerde de Compagnie 16.350 lb in, en 35.460 lb in 1760. Doordat het opperhoofd Hans Albregt van Pluskouw de Batavier niet op tijd terugzond, is er in 1761 niets ingevoerd. [fol. 15] Met de aankomst van dit schip is er dit jaar 34.625 lb was aangevoerd. Over de onderhandelingen tussen Frankrijk en Portugal over de Portugese bezittingen op Timor kan geen opheldering gegeven worden. Sedert commissaris Johannes Andreas Paravicini die in zijn rapport deze onderhandelingen veronderstelde en de tweede te Lifao ze bevestigde, is er geen informatie ontvangen. Als deze onderhandelingen al geen hersenschim zijn, dan hebben ze althans geen voortgang gehad. Over het debet van de oud-secunde Joan Louis Hosselie mag dan in de brief van 31 december 1759 naar Timor niet gesproken zijn, maar enige extractresoluties die daarheen met de bark Kaaskoper zijn gestuurd, maken er wel melding van. Nadat die bark zijn reis had gemist, zijn ze in december 1760 nog eens gestuurd, maar het bestuur roerde in zijn antwoord van 1761 deze zaak niet aan. De brief van 15 september 1760 meldt dat door intrekking van f 2804 van de gage van Hosselie, [fol. 16] zijn schuld tot f 21.705 verminderd is, en dat er geen andere vorderingen op hem zijn. Er zal om nadere informatie gevraagd worden. De Hoge Regering had, evenals Heren XVII, gewenst dat opperhoofd Hans Albregt van Pluskouw, zoals hij beloofde, het roofnest Nymoeite niet voor de tweede maal had verlaten voordat het met de grond gelijk was gemaakt. In de generale missive van 31 december 1760 is reeds gemeld dat de tweede expeditie net zo slecht als de eerste is afgelopen. Sindsdien is Van Pluskouw, zoals bericht in het briefje van 29 januari 1762, door zijn onbezonnen gedrag aan zijn einde gekomen. Wegens de huidige omstandigheden is behoorlijke wraak voor deze moord achterwege gebleven.

PALEMBANG

Over de verminderde leverantie van peper, waarvoor met het tin het kantoor Palembang dient, is verscheidene jaren bij de sultan geklaagd en getracht, nu eens met vriendelijke dan weer ernstige woorden, te bereiken dat hij net zoveel peper [fol. 17] als tin levert. Dit was tevergeefs. Met schepen van de koning en met de Bronstee is 9028 pikol peper aangevoerd en de ongehoorde hoeveelheid van 35.365 pikol tin. De koning beroept zich op een slechte oogst en de residenten hebben afdoende verzekerd dat er geen smokkel is. Betreffende de peper moest men het hierbij laten, maar over de tin is op 9 en 23 februari 1762 voorlopig besloten, wat reeds in de brief van 4 mei is bericht, dat de gezanten van de koning zullen worden afgewacht. Deze kwamen na enige tijd en de gouverneur-generaal rapporteerde op 25 juni over de onderhandelingen. Hij wees erop dat de aanmaningen tot een betere nakoming van het jongste contract weinig effect hadden. Het besluit van 4 mei om naast de volle betaling voor 10.000 pikol tin, voorlopig rsd 10 voor iedere pikol daarboven te geven, [fol. 18] was niet uitgevoerd)

---vermits de hoofden van 's konings vaartuygen betuygt hadden niet bevoegd te zijn om dien minderen prijs te accepteren. Dat ook de gezanten verklaard hadden, buyten 's konings' voorweeten, in geen prijsvermindering te kunnen bewilligen, beroepende zich op het 10^e art. van het jongste contract, waarbij de koning zich verplicht heeft, al het tin, op Banca en Billiton vallende, aan de Compagnie te leveren, met uytsluyting van alle andere natiën. Dat den gezanten wel tegengeworpen was, hoe de onmiddelijk volgende woorden, in zulke quantiteiten, als de Compagnie requireeren zal, de zaak genoegsaam ten onzen faveure besliste. Doch dat het slot van gemelde 10 art. waarbij de quantiteiten zo groot bepaald worden, als de daartoe overgezonden contanten bedragen zouden, de zaak geheel duister maakte, dewijl bijna al het tin door 's konings vaartuigen aangebragt en hier afbetaald word.